

Obrázky

z Vratislavic nad Nisou

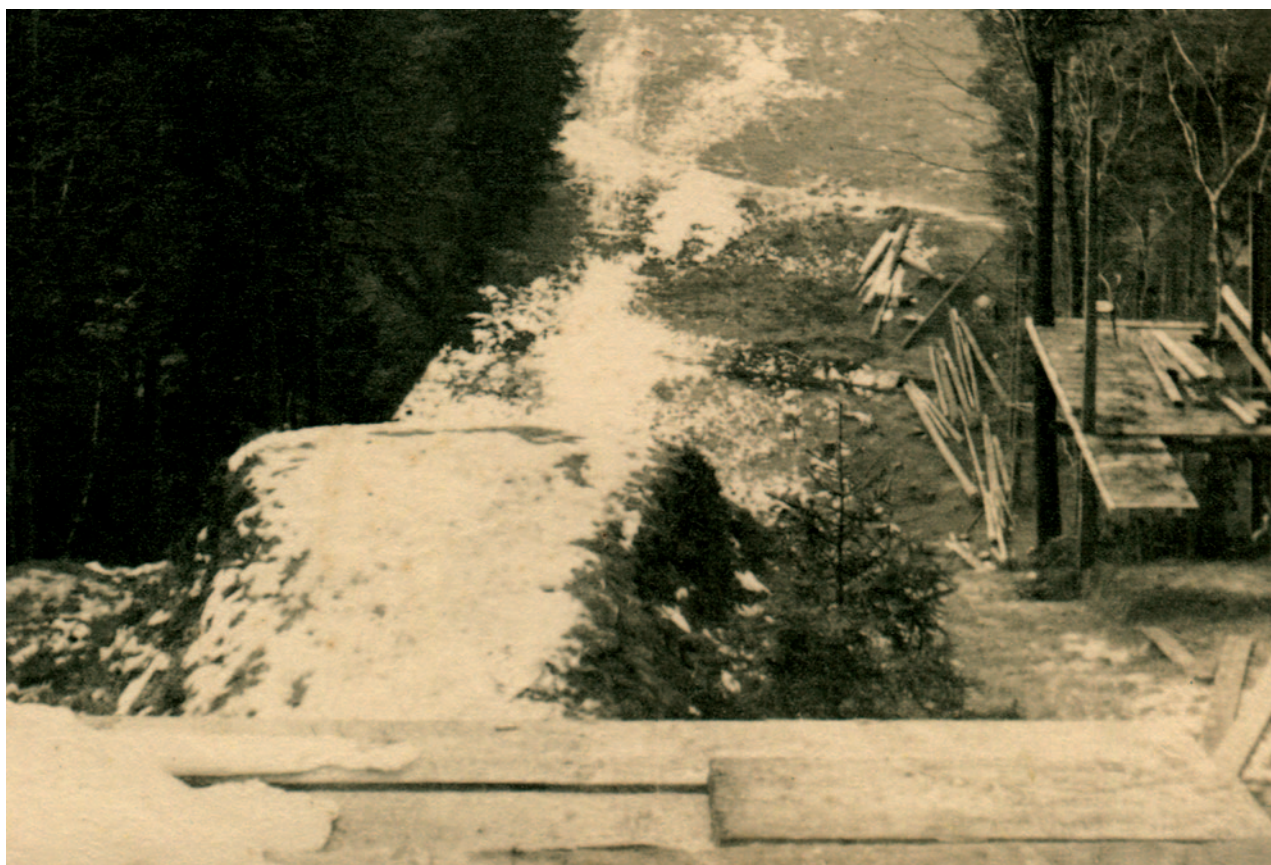
MAREK ŘEHÁČEK

© Marek Řeháček, Obrázky z Vratislavic nad Nisou 31 – příloha vratislavického Zpravodaje 2020-12

Neokázalá byla nálada čistého sportovního nadšení u původního skokanského můstku ve Vratislavicích nad Nisou za časů první republiky.

Archiv rodáků (Schwarz, Möller)

S tačí, aby odešla jedna dvě generace rodáků, a už asi nikdo ve Vratislavicích nevzpomene na slávu zdejšího skokanského můstku, na všechny ty krásné závody a velkolepé sportovní výkony. V prudkém svahu na západním okraji Prosečského hřebene postavila moderní můstek na pozemcích místního pivovaru lyžařská sekce vratislavického plaveckého klubu v roce 1929. Plány můstku vypracoval zdejší inženýr Walter Nowak, který se patrně inspiroval o sedm let starším můstkem v nedalekém Harrachově. Vratislavický můstek měl dráhu dlouhou 65 metrů a věž ve výšce 23 metrů. Po válce byl opakovaně přestavován a vylepšován. V 80. letech byl však pro nevyhovující podmínky nadobro opuštěn. Před nedávnem byly jeho ocelové konstrukce rozebrány a místo postupně pohlcuje les. Na proslulost můstku se před několika lety snažil navázat vratislavický skokan a olympionik Leoš Škoda, který nedaleko, na louce nad koupalištěm, začal budovat skokanský můstek pro děti.

Předválečný můstek byl pojat jako pouhé hliněné těleso v lesním průseku, vybaven byl jen dřevěnou konstrukcí věže. To po válce připravě sportovců již nemohlo vyhovovat, a proto byla připravena přestavba na můstek parametru K57. Projektu se ujal Josef Zita z Vysokého nad Jizerou, dlouholetý lyžařský funkcionář, mezinárodní rozhodčí a technický delegát FIS, autor slavných skokanských můstků ve Frenštátě pod Radhoštěm.
Archiv Ondřeje Marčáka

Na přestavbě můstku se osobně podílela i řada zdejších mladých sportovců, kteří si chtěli zaskákat. Zde je máme: v typickém lyžařském oblečení té doby, s mohutnými koženými botami, v sáčkách s vypasovanými rameny... Ano i ta tenkrát tak oblíbená pletená čepice zvaná kříž se zde objevuje na jedné ze skokanských hlav.

Archiv Ondřeje Marčáka

Rekonstrukce můstku byla zahájena v 50. letech 20. století a dokončena měla být v roce 1955. Zásadní novinkou nového skokanského sportoviště na Prosečském hřebeni byla věž rozhodčích a především umělý povrch, který umožňoval trénink a závodění i v obdobích, která nebyla bohatá na sněh. Traduje se, že na vratslavickém můstku se tak v této době mohl připravovat i slavný olympijský vítěz a český lyžař století Jiří Raška nebo olympionik Zdeněk Hubač.

Archiv Stanislava Slavíka

Na můstku se od 60. let 20. století závodilo o putovní Vratislavický koberec a populární místo se dostalo i do slavné knihy Oty Pavla „Pohádka o Raškovi“. Píše se v ní: „Pak pro ně postavili ve Vratislavicích, Trutnově, Rožnově a Bánské Bystrici nové můstky s umělou hmotou. Dříve se položily na můstky rohože ze slámy, teď je nahradili vynálezem ryze moderním. Umělá hmota byla sestavena z přiléhavých plátků, jako je tomu u penízkového rytířského brnění.“

Archiv Stanislava Slavíka